

Akhbar Majmu'a om den muslimske erobring af Spanien

Herunder gengives et uddrag fra et arabisk manuskript, hvori der findes en samling af beretninger om den muslimske erobring af Spanien, bl.a. erobringen af Córdoba. Beretningerne, der menes at være blevet forfattet over flere århundreder, blev sandsynligvis samlet til én krønike i 900-1000-tallet og givet titlen "Samling af beretninger" (Akhbar Majmu'a).

[I år 707/708] gik Musa i gang med at angribe de kystbyer [i Nordvestafrika], der var underlagt kongen af Andalusiens guvernører,¹ der havde erobret dem og de omkringliggende områder. Den vigtigste af disse byer blev kaldt Sabta [Ceuta], der sammen med andre omkringliggende [byer] var underlagt en vantro kaldet Yuliyān [Julian]. Musa angreb ham, men han fandt ud af, at han havde betydelige styrker, som han ikke var stødt på før, så han kunne ikke besejre dem. Han vendte tilbage til Tanger og begyndte at ødelægge det omkringliggende område ved hjælp af plyndringstogter, men han kunne ikke besejre dem. Skibe fra Andalusien [Spanien] bragte konstant forsyninger og forstærkninger. Desuden elskede de deres land og beskyttede deres familier med al deres magt. [...]

[Efter kong Wittizas død ca. 710 svækkes det visigotiske kongedømme i Spanien dog af indre magtkampe og modstand mod den nye kong Roderik. Guvernøren Julian i Ceuta skulle angiveligt have indgået en alliance med muslimerne, der indleder plyndringsangreb på selve Spanien. Fra 711 udvikler angrebene sig til en egentlig erobringsskrig. Under ledelse af Mughith al-Rumi angriber muslimske styrker i 711 byen Córdoba og har held til at trænge ind i byen.]

Da drog Mughith med en gruppe af sine mænd – spejderne og vejviserne – ind i byen og de gik mod paladset. Da guvernøren [i byen] hørte om deres ankomst, flygtede han med sine mænd – omkring fire eller fem hundrede – så vel som andre, der sluttede sig til dem, og de drog ud igennem den vestlige port kaldet Bab Ishbiliya [Den seviliske Port] og søgte tilflugt i en velbefæstet kirke, Shant Ajiluh [San Acisclo], som de gik ind i. Mughith drog ind i byens palads i Córdoba og besatte det. Dagen efter drog han ud og belejrede de vantro,² der havde søgt tilflugt i kirken. Han skrev til Tariq om de erobringer han havde gjort.

Den styrke, der var sendt mod Reiyō,³ undertvang dette [område], mens de vantro søgte tilflugt i de ufremkommelige bjerge. Tropperne drog derefter videre for at slutte sig til den styrke, der drog mod Elvira,⁴ hvor de belejrede og indtog [hoved]byen. De fandt på det tidspunkt mange jøder dér. Når de fandt jøder i en by, betroede de dem byen, idet de efterlod en gruppe muslimer sammen med dem.⁵

Hovedparten af hæren marcherede videre mod Granada, regeringsbyen i Elvira, hvor de gjorde det samme. De gjorde det ikke i Malaga, [hoved]byen i Reiyō, da der ikke var nogen jøder dér og få indbyggere, fordi de kun søgte tilflugt dér, når de var nødt til det. [...]

¹ Med kongen eller herskeren af Andalusien (Al-Andalus) menes den visigotiske konge i Spanien, Wittiza, der regerede ca. 703-710.

² De vantro: eller "de uomskårne", dvs. de kristne

³ Reiyō eller Rayya: Område i det sydlige Spanien

⁴ Elvira eller Ilbira: området omkring Granada

⁵ Jøderne skulle anvendes til at fastholde og værne byen som en form for garnisonsstyrke. Muslimerne forsøgte altså at anvende jødiske befolkningsgrupper mod visigoterne, der i 600-tallet førte en politik rettet mod jøderne.

[Muslimerne besejrede herefter i et slag Theodemir (Tudmir), der var visigotisk hersker i det syd-østlige Spanien (Mucia). Under den efterfølgende belejring af byen Orihuela har Theodemir dog held til ved list at give indtryk af stærke troppekonzentrationer i byen.]

5

Han [Theodemir] drog herefter alene ud, forklædt som budbringer. Han bad om frit lejde og det blev givet. Han vedblev med at forhandle med hærlederen, indtil han opnåede fred for sig selv og sit folk.⁶ Så fred herskede i hele Tudmir⁷; der var ingen voldshandlinger, store eller små, og han fik lov til at beholde sine rigdomme. Da han var færdig, afslørede han sit navn for dem [muslimerne] og førte dem ind i byen, hvor de ikke så nogen med våben. Men muslimerne holdt deres ord, selvom de fortrød at have givet det og de informerede Tariq om sejren.

10

Imens opretholdt Mughith belejringen af de vantro i kirken ved Córdoba i tre måneder, indtil belejringen udmattede dem [de kristne]. [...] [Córdobas guvernør forsøger at flygte, men tages under flugtforsøget til fange].

15

Mughith vendte herefter tilbage til de tilbageværende vantro og krævede deres betingelsesløse overgivelse som fanger, og han lod dem halshugge. Kirken blev kendt som Fangernes kirke. [...] Han samlede Córdobas jøder og betroede dem byen. Han tog selv paladset og gav byen til sine mænd.

20

Akhbar Majmu'a: Oversat af J. Rosenløv efter D. James: *A History of the Early Al-Andalus. The Akhbar Majmu'a* (2012), s.48, 52f. samt N. Stillman: *The Jews of Arab Lands: A History and Source Book* (1979) s.156. Se ligeledes *Akhbar Majmuá* ed. Emilio Lafuente y Alcantara (Madrid 1867) s.12-14.

---

⁶ Aftalen er angiveligt fra 713 og kendes i en arabisk overlevering. Se Orihuela-traktaten.

⁷ *Tudmir*: De arabiske navn for Theodemir. Her menes Theodemirs område, der omfattede flere byer.